

Verse 1 not extant among Dead Sea Scrolls

² ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל:

³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לוא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הרות הגלעד:

⁴ ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד:

⁵ ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה:

⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום:

⁷ ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה:

⁸ והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה:

⁹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים:

¹⁰ ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנתיה:

11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה **לוא**¹ אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח:

12 ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בוצרה:

13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם:

14 והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה:

15 והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה:

Chapter 2

1 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד:

Verses 2 - 6 not extant among Dead Sea Scrolls

7 השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי:

8 ועל בגדים חז ב לים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם:

9 ואנכי ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת:

Verse 10 not extant among Dead Sea Scrolls

11 ואקים מבניכם לנביאים ומבחורייכם לנזרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה:

---

¹ 4QXII⁹: *not* (plene spelling). MurXII and Masoretic have the defective spelling לא.

- 12 ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים צויתמה לאמור לוא תנבאו:
13 והנה אנוכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר:
14 ואבד מנוס מקל וחזק לוא יאמץ כוחו וגבור לוא ימלט נפשו:
15 ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לוא ימלט ורוכב הסוס לוא ימלט נפשו:
16 ומוצא לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה:

Chapter 3

1 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכמה בני ישראל על כול המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים
לאמר:

2 רק אתכם ידעתי מכול משפחות האדמה על כן אפקד עליכמה את כול עוונותיכם:

Verse 3 not extant among Dead Sea Scrolls

- 4 הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממעונתו בלתי אם לכד:
5 התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לוא ילכוד:
6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה:
7 כי לוא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים:
8 אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לוא ינבא:
9 השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות
בתוכה ועשוקים בקרבה:
10 ולא ידעו עשות נכחה נואם יהוה האוצרים חמס ושד בארמונותיהמה:

- 11 לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממכ עוזכ ונבוזו ארמונותיכ:
12 כוה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל אוזן כן ינצלו בני ישראל היושבים
בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש:
13 שמעו והעידו בבית יעקוב נואם אדוני יהוה אלוהי הצבאות:
14 כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ:
15 והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאם יהוה:

Chapter 4

- 1 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העושקות דלים הרוצצות אביונים האומרות לאדוניהמה
הביאו ונשתה:
2 נשבע אדוני יהוה בקדשו כי הנה ימים בואים עליכם ונשא אתכמה בצנות ואחריתכמה בסופוד דוגה:

Verse 3 not extant among Dead Sea Scrolls

- 4 באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם:
5 וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה:
6 וגם אנוכי נתתי לכם נקיון שנים בכול עריכם וחסר לחם בכול מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה:
7 וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלושה חדשים לקציר והמטרתני על עיר אחת ועל עיר אחת לא
אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש:
8 ונעו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה:

9 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה:

Verses 10 - 13 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 5

1 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל:

2 נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה:

Verses 3 - 8 not extant among Dead Sea Scrolls

9 המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא:

Verse 10 not extant among Dead Sea Scrolls

11 לכן יען בושסכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולוא תשבו במ כרמי חמד נטעתם ולוא תשתו את יינם:

12 כי ידעתי רבים פשעיכם ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו:

13 לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא:

14 דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם:

15 שנאנו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחננו יהוה אלוהי צבאות שארית יוסף:

16 לכן כה אמר יהוה אלוהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יואמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי:

¹⁷ ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה:

¹⁸ הוי המתאווים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולוא אור:

Verses 19 - 27 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 6

¹ הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל:

² עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב גבולם
מגבלכם:

³ המנדים ליום רע ותגישון שבת חמס:

⁴ השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק:

Verse 5 not extant among Dead Sea Scrolls

⁶ השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף:

Verse 7 not extant among Dead Sea Scrolls

⁸ נשבע אדוני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאיב אנוכי את גאון יעקוב וארמנתיו שנאתי והסגרת
עיר ומלאה:

⁹ והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו:

¹⁰ ונשאו דודו ומסרפי להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס
כי לא להזכיר בשם יהוה:

11 כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים:
12 הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה:
13 השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים:
14 כי הנני מקים עליכם בית ישראל **נואם**² יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה:

Chapter 7

1 כה הראני אדוני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה לקש אחר גזי המלך:
2 והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקוב כיא קטן הוא:
3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה:
4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק:
5 ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא:
6 נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה:
7 כה הראני והנה אדוני נצב על חומת אנך ובידו אנך:
8 ויאמר אדוני יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר יהוה הנה **שמת**³ אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו:

² 4QXII^c: *declares* (plene spelling). 4QXII^g and Masoretic have the defective spelling **נאם**. The reading of 4QXII^c brings into question the vowel-points that the Masoretes added to the Hebrew text to aid pronunciation (and indeed, how to read the text as certain nouns, adjectives and verbs can look exactly the same in Hebrew). According to them, **נאם** is to be pronounced **נְאֵם**/ne'um; however the reading of 4QXII^c as would lead us to believe that it should actually be pronounced nu'em, which is a reversing of the vowels. The question would have to be asked: what else have the Masoretes vowel-pointed incorrectly?

³ 4QXII^c, LXX (ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω): *Behold, I have set*. 4QXII^g and Masoretic read **הנני שם** meaning *Behold, I am setting*. The change is from a verb with a perfect ("completed") tense, indicating that the task has already been completed, to a verb-participle indicating that the task is going to be done, but has yet to be so.

⁹ ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב:
¹⁰ וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לוא⁴ תוכל
הארץ להכיל את כל דבריו:
¹¹ כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:
¹² ויאמר אמציה אל עמוס חזה לכה⁵ ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא:
¹³ ובית אל לוא⁶ תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא:
¹⁴ ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנוכי⁷ ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שיקמים⁸:
¹⁵ ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר יהוה לך הנבא⁹ על¹⁰ עמי ישראל:
¹⁶ ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף עוד בית ישחק:

⁴ 4QXII⁹: *not* (plene spelling). MurXII and Masoretic have the defective spelling לוא.

⁵ 4QXII⁹: *go* (plene spelling). MurXII and Masoretic have the defective spelling לך.

⁶ 4QXII⁹: *not* (plene spelling). MurXII and Masoretic have the defective spelling לוא.

⁷ 4QXII⁹: *am I* (plene spelling). MurXII and Masoretic have the defective spelling אנוכי.

⁸ 4QXII^c: *sycamore trees* (plene spelling)/ MurXII and Masoretic have the defective spelling שיקמים.

⁹ MurXII, Mas, LXX (προφητευσον): *prophesy*. 4QXII⁹ has the alternative reading הנביה, which could be translated as *be the prophet* (with an orthographic ה rather than א to give the pronunciation -ah), or is a misspelling of הנביאה, which is the same meaning as *be the prophet*, with a directional ה at the end.

¹⁰ MurXII, LXX: *upon*. 4QXII⁹ and Masoretic read אל meaning *to*.

¹⁷ לכן כה אמר אדני יהוה אשתכה¹¹ בעיר תזנה ובניכה¹² ובנותיכה¹³ בחרב יפולו ואדמתכה בחבל תחולק¹⁴ ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:

Chapter 8

¹ כוה הראני יהוה והנה כלוב קיץ:

² ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו:

³ והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכול מקום השליך הס:

⁴ שמעו זאת השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ:

⁵ לאמר מתי יעבר החדש ונשבים שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה:

⁶ לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר:

⁷ נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם:

Verses 8 - 10 not extant among Dead Sea Scrolls

¹¹ הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע¹⁵ את דברי יהוה:

¹¹ F.Amos1, 4QXII^{9(vid)}: *your wife* (plene spelling). MurXII and Masoretic have the defective spelling אשתך.

¹² F.Amos1, 4QXII^{9(vid)}: *your sons* (plene spelling). MurXII and Masoretic have the defective spelling בניך.

¹³ MurXII, Mas: *your daughters*. F.Amos1 omits this word, either via homoeoteleuton, or possibly due to the fact that the Tanakh usually talks about peoples *sons* dying by the sword, and doesn't usually mention *daughters* in the same thought.

¹⁴ F.Amos1: *will be divided* (plene spelling). 4QXII⁹ and Masoretic have the defective spelling תחלק.

¹⁵ 4QXII⁹: *to hear* (plene spelling). MurXII and Masoretic have the defective spelling לשמוע.

¹² ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו:

¹³ ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא:

¹⁴ הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקנמו עוד:

Chapter 9

¹ ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך **הכפתור**¹⁶ וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט:

² אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם:

³ ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם:

⁴ ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה:

⁵ ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבל כל יושב בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים:

⁶ הבונה בשמים **מעלותיו**¹⁷ ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו:

⁷ הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר:

⁸ הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם יהוה:

⁹ כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ:

¹⁶ MurXII, Ma: *the capitals* (plene spelling). 4QXII⁹ uncharacteristically has the defective spelling **הכפתר**.

¹⁷ 4QXII⁹: *his upper chambers* (plene spelling). MurXII and Masoretic have the defective spelling **מעלותיו**.

¹⁰ בחרב ימותו כל הטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה:

¹¹ ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם:

¹² למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת:

¹³ הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות

תתמוגגנה:

¹⁴ ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את

פריהם:

¹⁵ ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה **אלוהיכה**¹⁸:

---

¹⁸ 4QXII⁹: *your God* (plene spelling). MurXII and Masoretic have the defective spelling **אלהיך**.